

tulli; Jürri ja temma näelmees Mart wõt-
sid kohhe hobbojed alla, mika jure, ja läks-
sid omma teed. Et nemmad kül esimesje
külla sees. ühhest verrest teise läksid, siiski ei
wõetud kussagil neid wasto, sest et ükski
neid ei tuñnud. Gesamma luggu olli neil
teise külla sees. Jogguks panni sedda asja
naeruks, ja pilkas neid veel pealegi. Zub-
ba naad piddid tühjalt, ja vandudes, koi
minnema, kui õunaks veel ühhe sauna jure
juhtusid, külla liggidal, kus üks wanna
wabbatmees Karjo Jaak ellas. Sellel olli
üks wanna ellatand tütar, Kirsti nimmi,
kes jo mitmele olli pakkurud, agga ikka ül-
lejanud, sest et ta üks wágga tigge loom,
tullise wihhaga ja kurja süddamega innijen-
ne olli. Selle jure läksid; Kirstil olli hea
meel, et agga üks tulli, ja wõtis römoga
tedda wasto. Minad jodi árra, lät anti,
ja nemmad läksid pari, et nemmad kül mit-
te enne silmaga teine teist ei náitud. Kui
da nüüd nisuggune abbiello pidd: korda min-
nes

nema? — ja Pelle sū se olli, et se hupla
ja nurja läks? Pulmad said kül petud, ag-
ga pulna kääraga tahkus fa ühtlase sealt
maiast keik rabho ja rödm árra. Kirsti tah-
tis kohhe keik nelli ja melenalla omma fä-
tte, keif omma rou járvel toimerada ja seä-
da. Agga Jürri wannemad ei tahtnud
maiopidomist temnia fätte anda, sest et
veel teisi larsi neil olli. Selle läbbi sai
kohhe Kirsti südda wihhaseks nende peale,
ja Jürri, kes naese pole esmalt hoidis, löss
fa wannematega riido. Nenda olli sūs ma-
ios sedda toplust märka, ja kui w:moks
wannemad nágaid, et se furri minni wág-
gise woinust nende käest möttis, tahkusid
nemmad petrest árra, ja heitsid omma leiba.
Siiski ei olnud Rotti Jürri perres veel rah-
ho, eggas head meelt. Se furri tigge Kirst-
ti hakkas nüüd meest soitlema ja hauguta,
ma temma rummalusse párrast, ja laitis
tedda teiste ees árra. Jürri sañnatás es-
malt kül temmaga, ja seisis wait; agga
wi-